

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. B. F.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **G., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. D. M., advokátom so sídlom v B., **o náhradu mzdy a iné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24 C 163/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2012 sp. zn. 5 Co 97/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 21. decembra 2011 č.k. 24 C 163/2008-283 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy titulom a/ neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 79 ods. 1, 2 Zákonníka práce (5.878,45 €), b/ prekážok v práci na strane zamestnávateľa podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce (3.502,20 €) a c/ nevyčerpanej dovolenky z dôvodu (neplatného) skončenia pracovného pomeru podľa § 116 ods. 2, 3 Zákonníka práce (67,21 €); spolu vo výške 9.447,86 €. V časti o zaplatenie príspevku na stravovanie podľa § 152 Zákonníka práce žalobu zamietol. Rozhodol tak na základe svojho predchádzajúceho (medzitýmneho) rozsudku z 12. júna 2009 č.k. 24 C 163/2008-107, ktorým vyslovil neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, daného žalovanou žalobcovi listom z 15. októbra 2008. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju žalobca neuplatnil (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanú zaviazal zaplatiť

súdny poplatok vo výške 669 € (§ 2 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s § 4 ods. 2 písm. d/ tohto zákona).

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej rozsudkom z 15. mája 2012 sp. zn. 5 Co 97/2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil; dospel k záveru, že je vo výroku vecne správny, a stotožnil sa i s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalovanou nastolená otázka (ne)platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu bola už definitívne vyriešená (medzitýmny rozsudok súdu prvého stupňa z 12. júna 2009 č.k. 24 C 163/2008-107 nadobudol právoplatnosť 14. januára 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2010 sp. zn. 3 Co 305/2010), preto sa ňou nemožno opätovne zaoberať. Žalovaná je teda povinná zaplatiť žalobcovi súvisiacu náhradu mzdy, určenú súdom prvého stupňa. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (§ 224 ods. 1 Os.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.).

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila ustanovením § 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Uviedla, že odvolací súd sa nevysporial s jej podstatnými námietkami, uvedenými v odvolaní, konkrétne „že súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil, pokiaľ ide o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré bolo navrhovateľovi oznámené listom zo dňa 15.10.2008“, vec nesprávne právne posúdil, a v dôsledku toho aj nesprávne rozhodol. Z tohto dôvodu navrhla dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Žalovaná dovolaním napadla rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal odvolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie je odôvodnené výhradne nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne

posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Keďže v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. februára 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková